

Sygn. akt I C 462/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 13949,24 zł

I zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 9018,58 zł (dziewięć tysięcy osiemnaście złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. odsetki ustawowe od kwoty 13949,24 zł (trzynaście tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych dwadzieścia cztery grosze) za okres od dnia 15 grudnia 2014 r. do dnia 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

III w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

IV zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 3115,00 zł (trzy tysiące sto piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 462/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pozwem z dnia 15 grudnia 2014 r. (data stempla pocztowego) wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 13949,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i pełnomocnictwa substydniarnego.

Nakazem zapłaty z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie I Nc 4541/14 wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Ciechanowie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany (...) w C. złożył w ustawowym terminie sprzeciw od w/w nakazu zapłaty. Wnosił o oddalenie powództwa w całości, w szczególności w zakresie kwoty 4930,66 zł, którą uiścił na rzecz powoda w dniu 25 lutego 2015 r., ewentualnie wnosił o zawarcie ugody lub rozłożenie należności na 5 równych miesięcznych rat oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powód cofnął pozew w zakresie kwoty 4930,66 zł uiszczony przez pozwanego. W pozostałym zakresie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, że wnosi o zasądzenie kwoty 9018,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 13949,24 od dnia wniesienia pozwu do dnia 25 lutego 2015 r. Jednocześnie nie wyraził zgody na zawarcie ugody oraz oponował przeciwko rozłożeniu dochodzonej należności na raty.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej sprzedawał (...) w C. produkty medyczne: gaz oraz membrany (bezsporne).

Sprzedaż towarów odbywała się na podstawie każdorazowego zamówienia szpitala przekazywanego drogą faksową. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. sprzedał szpitalowi zamówione produkty, a następnie wystawił z tego tytułu faktury VAT na łączną kwotę 12531,08 zł:

- nr (...) z dnia 15 lipca 2013 r. na kwotę 291,60 zł (termin wymagalności 14 sierpnia 2013 r.)
- nr (...) z dnia 9 sierpnia 2013 r. na kwotę 583,20 zł (termin wymagalności 8 września 2013 r.)
- nr (...) z dnia 16 września 2013 r. na kwotę 4055,86 zł (termin wymagalności 16 października 2014 r.)
- nr (...) z dnia 23 stycznia 2014 r. na kwotę 583,20 zł (termin wymagalności 22 lutego 2014 r.)
- nr (...) z dnia 7 marca 2014 r. na kwotę 5922,72 zł (termin wymagalności 6 kwietnia 2014 r.)
- nr (...) z dnia 28 maja 2014 r. na kwotę 1094,50 zł (termin wymagalności 27 czerwca 2014 r.) (zamówienia k. 19-24, faktury VAT k. 25-30).

(...) w C. nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości towaru oraz formy i sposobu zapłaty. Do chwili wniesienia pozwu nie uregulował należności (bezsporne).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. skapitalizował odsetki od należności głównej w kwocie 12531,08 zł według stanu na dzień 14 grudnia 2014 r. na kwotę 1418,16 zł (wyliczenia salda należności k. 31).

(...) w C. w dniu 25 lutego 2015 r. uiszczył część należności w wysokości 4930,66 zł, zaliczone przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na poczet odsetek ustawowych dochodzonych pozvem oraz częściowo należności głównej (bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur VAT. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód w ramach umowy sprzedawał mu towar, jak również też tego, że za niego nie zapłacił. Wskazał jedynie, iż po wytoczeniu powództwa uiszczył część należności w kwocie 4930,66 zł. Wobec tego stanu rzeczy powód cofnął pozew w zakresie należności dochodzonej pozvem o kwotę wpłaconą przez pozwanego, podtrzymując w pozostałym zakresie swoje stanowisko, wskazując jednocześnie, że wnosi o zasądzenie kwoty 9018,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 13949,24 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa sprzedaży produktów medycznych. Stosownie do art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ciążył obowiązek wydania i przeniesienia na rzecz kupującego własności rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. był zobowiązany do odebrania

rzeczy i do zapłacenia ceny. Sprzedawca spełnił zobowiązanie, zaś kupujący odebrał rzeczy, ale nie zapłacił ceny. Dopiero w toku niniejszego postępowania w dniu 25 lutego 2015 r. pozwany dokonał wpłaty na poczet dochodzonej należności w wysokości 4930,66 zł.

Wobec częściowej zapłaty przez pozwanego Szpital, powód w toku postępowania cofnął pozew w zakresie należności dochodzonej pozwem o kwotę wpłaconą przez pozwanego.

Treść art. 203 § 1 kpc wskazuje, iż pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast § 4 tego artykułu stanowi, iż Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Stwierdzając, że z okoliczności sprawy nie wynika, by cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, jak również nie wymagało zgody strony pozwanej, należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w w/w zakresie i na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc należało umorzyć postępowanie w tej części, o czym orzeczono w pkt III wyroku.

Zgodnie zaś z art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. W świetle § 2 w/w przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże, gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Natomiast zgodnie z art. 359 § 1 kc, odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach VAT. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359 § 2 kc w zw. z art. 481 § 1 kc.

Stosownie do art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W niniejszej sprawie zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z treści powyższych artykułów, powód skapitalizował odsetki ustawowe wyliczone od dnia wymagalności faktur do dnia 14 grudnia 2014 r. i wnosił o ich zasądzenie łącznie z należnością główną od chwili wtoczenia powództwa, tj. od dnia 15 grudnia 2014 r. Natomiast z uwagi na uiszczenie przez pozwanego w trakcie procesu części zadłużenia cofnął pozew w wyżej opisanym zakresie, zaś podtrzymał w zakresie kwoty 9018,58 zł (13949,24 zł – 4930,66 zł = 9018,58 zł) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

Uwzględniając powyższe należało zasądzić pozostałą żadaną przez powoda kwotę, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku oraz odsetki ustawowe od kwoty pierwotnie dochodzonej pozwem tj. od kwoty 13949,24 zł od dnia jego wniesienia do dnia 25 lutego 2015 r., o czym Sąd orzekł w pkt II wyroku.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego szpitala o rozłożenia świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty w sprzecznie od nakazu zapłaty, uzasadniając go ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za 2013 i część 2014 roku (stan na 30 września 2014 r.), sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2013 r. oraz zestawienia stanu rachunków bankowych szpitala na dzień 13 stycznia 2015 r. Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, ale biorąc pod uwagę to, iż należność nie jest stosunkowo wysoka, zaś pozwany do czasu wytoczenia powództwa nie podjął żadnych rokowań z powodem w tym zakresie, to trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uiści zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie

wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty. Wskazać należy, że według stanowiska doktryny odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504). Orzekając o kosztach procesu, Sąd kierował się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 kpc, o czym orzekł w pkt IV wyroku. Sąd miał na uwadze, iż wprawdzie pozew został cofnięty, jednakże tylko w nieznacznej części, a nadto było to wynikiem zaspokojenia części roszczenia już po wytoczeniu powództwa. Podkreślić należy, że w postanowieniu z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 92/79 Sąd Najwyższy wskazał, że pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc). Na koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 698,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, w kwocie 2417,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.